

Az életvitelre fordított kiadás a vagyonosodási vizsgálatok vagyommérlegében

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban Art.) 109. § (1) bekezdése teremti meg a vagyonosodási vizsgálatok jogszabályi alapját.

„109. § (1) Ha az adóhatóság megállapítása szerint az adózó vagyongyarapodásával vagy az életvitelre fordított kiadásokkal nincs arányban az adómentes, a bevallott és a bevallási kötelezettség alá nem eső, de megszerzett jövedelmének együttes összege, az adóhatóság az adó alapját is becsléssel állapítja meg. Ez esetben - figyelemmel az ismert és adóztatott jövedelmekre is - az adóhatóságnak azt kell megbecsülnie, hogy a vagyongyarapodás és az életvitel fedezetül a magánszemélynek milyen összegű jövedelemre volt szüksége.”

Jogtörténeti kitekintés

A vagyonosodási vizsgálat nem a XXI. század új keletű jogintézménye. Erről tanúskodik a régi adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény, amely már hatályba lépésekor a maihoz hasonló szabályokat tartalmazott. A régi Art. 60/A. § szerint *„az adóhatóság becsléssel állapítja meg az adóalapot, ha a magánszemély nyilatkozatából vagy más módon tudomására jutott adatokból megállapítható, hogy a magánszemély kiadásai meghaladják az adómentes, a bevallott és a bevallási kötelezettség alá nem eső, de bizonyítható módon megszerzett jövedelmeinek együttes összegét. Ebben az esetben - figyelemmel az ismert és adóztatott jövedelmekre is - az adóhatóságnak azt kell megbecsülnie, hogy számottevő vagyongyarapodása és életvitelre fedezetül a magánszemélynek milyen nagyságú jövedelemre volt szüksége.”*

Az Art. fentiekben idézett 109. § (1) bekezdésének szövege 1997. január 1-jétől változatlan. (Leszá-

mítva azt, hogy a régi Art. 60/A. §-ában volt olvasható az Art. 2004. január 1-jei hatályba lépéséig.) 2008. január 1-jétől egy „aprócska”, kötőszónyi változást eszközöltek a jogalkotók, „és” helyett „vagy” szerepel a vagyongyarapodás és az életvitelre fordított kiadás között.) Ez a változtatás lényegében a korábbi bírósági joggyakorlatot erősítette meg. Hiszen 2007. december 31-ig hatályos jogszabályszöveg kizárólag szó szerinti értelmezése alapján a becslés alkalmazásától elméletileg mentesülhetett volna pl. az az adózó, akinek bankszámláján 100 millió forintos betélekötés szerepel, bár legális jövedelme a minimálbér, és egy kis panellakásban lakik szüleivel, akik a rezsit fizetik. Hiszen ebben az esetben – igaz a vagyongyarapodásával nem, de - az életvitelre fordított kiadásával arányban áll a minimálbér jövedelme. (Zárójelben azért még egyszer hangsúlyoznám, hogy az adóhatóság és a bíróság is szövegtani jogértelmezés módszerével korábban sem ezt a megközelítést alkalmazta.)

A vagyommérleg

A vagyonosodási vizsgálatot úgy kell elképzelni, mint egy mérleget. Ahol a mérleg egyik serpenyőjébe kell tenni vagyongyarapodásunkat és az életvitelre fordított kiadásainkat, a másik serpenyőbe a bevallott és bevallási kötelezettség alá nem eső jövedelmünket. Ha Justitia mérlege egyensúlyban van, akkor – ha esetlegesen ki is jelöltek ellenőrzésre - nyugodtan hátradőlhetünk karosszékünkben, nem fog adókülönbözetet megállapítani az adóhatóság. Azonban, ha Justitia mérlegének az a serpenyője, amelybe vagyongyarapodásunkat és életvitelre fordított kiadásunkat helyeztük, lejjebb süllyed, mint a bevallott és bevallási kötelezettség alá nem eső jövedelmünket tartalmazó serpenyő, akkor elkezdhetünk aggódni. Hiszen ebben az esetben az adóhatóság nem tehet mást; az ellenőrzés során pontosan megvizsgálja mekkora a különbség a mérleg

két serpenyője között. A „mérés” eredményének mértekegysége ebben az esetben nem kilókban, hanem adókülönbözetként forintban kerül beszámításra.

JUSTICIA MÉRLEGÉNEK EGYIK SERPENYŐJE	JUSTICIA MÉRLEGÉNEK MÁSIK SERPENYŐJE
<ul style="list-style-type: none"> • vagyongyarapodás • életvitelre fordított kiadás 	<ul style="list-style-type: none"> • bevallott jövedelem • adómentes jövedelem • bevallási kötelezettség alá nem eső jövedelem

I. A vagyongyarapodás

Ez a pont talán nem igényel hosszas magyarázatot. Hiszen azzal nagyjából mindenki tisztában van, hogy melyek azok a vagyontárgyak, amelyek semmiképp nem fogják elkerülni az eljáró revizorok figyelmét. Így saját nyilatkozatunk és a különböző szervek, szervezetek adatszolgáltatása alapján a következő tipikusnak tekinthető vagyontárgyakról van szó:

- ingatlanok,
- gépjárművek (beleértve a vízi közlekedés eszközeit is pl. nagy értékű vitorlás, jacht),
- értékesebb ingó vagyontárgyak,
- pénzügyi intézeteknél tárolt betétek, egyéb megtakarítások, folyószámlák egyenlege.

Ez az a négy tétel, amelyet az adóhatóság még abban az esetben is megpróbál felderíteni, ha az ellenőrzésre kiválasztott magánszemély azt nyilatkozza, hogy nincs ingatlanja, vagy egyáltalán nincs is bankszámlája. Ezeket az adatokat az adóhatóság viszonylag könnyedén le tudja ellenőrizni, hiszen az Art. 3. számú melléklete pontosan felsorolja az adatszolgáltatásra kötelezett szerveket, és meghatározza, hogy milyen adat szolgáltatására köteles. Így pl. adatszolgáltatásra köteles az ingatlanügyi és építésügyi hatóság, vagy a közúti közlekedési nyilvántartási szerv, illetőleg a hitelintézet, befektetési szolgáltató stb. De például a médiumok által elterjesztett hír, mely szerint az utazási irodák is adatot szolgáltatnak a nagy értékű utakról, egy a jogszabályokat és a valóságot is meghazudtoló tévedés eredménye. Hiszen, ha valaki veszi a fáradságot, és gondosan áttanulmányozza az Art. 3. számú mellékletét, akkor láthatja, hogy az utazási irodák nem kötelesek adatszolgáltatásra. Természetesen nem kizárt, hogy az adóhatóság időnként, egy-egy nagy értékű külföldi utazás költségét is behelyezi a vagyonelemeket tartalmazó ser-

penyőbe. Azonban ezen adatot nem az utazási irodák-tól szerzi be, hanem sokkal inkább a bankszámlánkon lévő egyenleg alakulásából.

II. Az életvitelre fordított kiadás

A serpenyőbe helyezett, mérésre kiválasztott fogalmak közül az életvitelre fordított kiadás szorul leginkább magyarázatra. Azért szükséges tisztázni ennek a fogalomnak a pontos jelentését, mert nemcsak a bankszámlánkon lekötött betétek, megvásárolt ingatlanok, gépkocsik, jachtok stb. fedezetét kell igazolnunk, hanem az életvitelre fordított kiadásunkat is.

„Köznyelvre lefordítva” az **életvitelre fordított kiadás lényegében megélhetési költséget jelent.** Ezért teszik fel az eljáró revizorok a vagyonosodási vizsgálat során minden esetben azt a kérdést, hogy **mennyi a havi megélhetési és rezsi költségünk.**

Tehát az ellenőrzés során nyilatkoznunk kell a havi megélhetési és rezsi költségünkről, amely az Art. 109. § (1) bekezdésében foglalt életvitelre fordított kiadásnak felel meg. A nyilatkozatok három típusba sorolhatóak:

1. típusba tartozó nyilatkozat, amelynek alapja a KSH által meghatározott létminimum érték

Amikor a megélhetési és rezsi költségére egyáltalán nem, vagy csak egyes elemeire nyilatkozunk, vagy túl alacsony összeget jelölünk meg, akkor az adóhatóság a KSH által meghatározott létminimum értéket veszi figyelembe.

(Az adóhatóság rendelkezésére álló eddigi tapasztalatok alapján megállapítható, hogy ez a leggyakoribb. Az eddig lezárult ellenőrzések több mint 80%-ában fordult elő.)

A KSH által meghatározott létminimum értékről: A Központi Statisztika Hivatal 1991 óta adja közre éves gyakorisággal a létminimum-adatokat.

A létminimum-számítás módszertanáról: A létminimum-számítás nemzetközileg elfogadott két típusa közül a hazai gyakorlat az ún. normatív számítás módszerét alkalmazza, amely az étel- és ital-fogyasztás értékének meghatározására épül. Az étel- és ital-normatíva alapja az Országos Étel- és Táplálkozástudományi Intézet (OÉTI) által összeállított étel- és ital-fogyasztás, mely az egészséges táplálkozás jellemzői mellett figyelembe veszi az életkori sajátosságokat is. Az étel- és

szerkosár értéke az abban szereplő tételeknek az adott időszakra jellemző áron számba vett forintösszege, a létminimum pedig az élelmiszer-normatíva körüli értékben élelmiszert fogyasztó háztartások összes személyes kiadásának havi átlagos értéke. Ez a módszertan indokolja azt, hogy az egy-két személyes háztartások egy főre jutó értékei az átlagosnál nagyobbak, míg a többszemélyeseké kisebbek. Ez abból következik, hogy az utóbbiak esetében a rugalmatlan kiadások több személyre oszlanak meg, továbbá, hogy a kisgyermek fogyasztása – globális összegét tekintve – a felnőtteknél kevesebb. A legmagasabb értékek az egyszemélyes, míg a legalacsonyabbak az 5 fő feletti háztartásoknál jelennek meg.

Létminimum fogalma: A létminimum olyan értékösszeg, amely biztosítja a folyamatos életvitellel kapcsolatos igen szerény – konvencionálisan alapvetőnek minősülő – szükségletek kielégítését. Meghatározása a Központi Statisztikai Hivatalban az élelmiszer-fogyasztás normatív értékéből kiindulva történik, mégpedig az élelmiszereket a normatívához hasonló értékben fogyasztó háztartások fogyasztási adatainak felhasználásával.

Az adóhatóság tehát a KSH által közzétett létminimum adatokból kiindulva állapítja meg az életvitelünkkel kapcsolatos kiadásainkat. A létminimum adatok csak kiindulásként szolgálhatnak, hiszen ez az összeg csak az alapvető, minimális szükségletet fedezi. Ezért további költségként kell figyelembe venni pl. a nagy összegű életbiztosítás vagy egyéb (pl. önkéntes kölcsönös biztosító pénztári) biztosítás díját, hiszen ez a kiadás minden hónapban „terheli pénztárcánkat”. De ugyanilyen a létminimum összegén felüli további költségként kell számolni akkor, ha gépkocsit vagy jachtot üzemeltetünk. Ebben az esetben a gépjármű használatával kapcsolatos költségek: üzemanyag, biztosítás, gépjárműadó (közismertebb nevén: súlyadó). A gépjármű használatával kapcsolatos költség megállapítása során természetesen az adóhatóságnak további információkra van szüksége. Ezért nyilatkoztatnia

szükséges arról, hogy milyen üzemanyagot használunk, milyen gyakran használjuk gépjárművünket: csak a hétfégi bevásárlásra, vagy esetlegesen csak kertünk díszre, vagy minden héten utazunk Prágába a kint tanuló fiúnk szennyeseinek hazaszállítása és tisztítása végett. Hiszen a havonta megtett út (km) függvénye a havi üzemanyag költség. További költségként kell még figyelembe venni pl. egy három szintes, szintenként 120 m²-es ház fűtési költségét, vagy az alagsorban létesített 50 méteres feszített víztükrű medence miatti víz díjat. Hiszen a KSH a létminimum adatok felvétele során ilyen jellegű luxus kiadásokkal értelemszerűen nem igen számolt.

Elméletileg – adójogi szempontból közelítve a kérdést – ebben az esetben is becslésről van szó. Hiszen az életvitellel kapcsolatos kiadás a vagyonosodási vizsgálat esetén a valós adó alapjának része. Mivel az 1. típusba tartozó nyilatkozat esetén nem ismert az életvitelre fordított kiadás pontos összege, ezért az adóhatóság kénytelen valószínűsíteni. A becslés módszere: a Központi Statisztika Hivatal a legújabb tudományos kutatások eredményeit is figyelembe véve megállapította a különböző típusú háztartásokra jellemző létminimum adatokat. Ezt használja fel az adóhatóság az adóalapjának valószínűsítése során.

Összefoglalásként az életvitellel kapcsolatos kiadásunk a következő tételekből áll:

- a létminimumérték,
- +
- Nagy összegű életbiztosítás vagy egyéb (pl. önkéntes kölcsönös biztosító pénztári) biztosítás díja, hiszen ez a kiadás minden hónapban felmerül.
- Gépkocsi vagy jacht üzemeltetésének díja beleértve a fenntartással kapcsolatos költségeket is.
- Az átlagtól eltérő kiugróan magas rezsi költsége.
- Egyéb, rendszeresen előforduló kiadások. Így pl. ha az eljáró revizorok bankszámlánk vizsgálata során felfedezik, hogy minden héten egy minimum 200 000 forintos bevásárlást bonyolítunk valamelyik hipermarketben, akkor ezzel az adóhatóságnak számolnia kell. Persze a hitelt érdemlő módon történő ellenbizonyítás joga ez esetben is megilleti az adózót. A fentiek miatt érdemes jól meggondolni azt, hogy ha van kereskedők részére szóló Metro-kár-

tyánk, akkor azt ne adjuk oda az összes szomszédnak, rokonnak, barátoknak. Hiszen az összes vásárlás a Metro-kártyás nyilvántartás szerint mind olyan, mintha mi bonyolítottuk volna le. (Ilyen tényálláson alapuló megállapítás már született. Az adózónak a bíróság előtt sem sikerült hitelt érdemlő módon bizonyítania, hogy a kártyát többször kölcsönadta.) Természetesen a fenti felsorolás sem tekinthető

„szentírásként”, hiszen minden eset speciálisan egyedi eset, de ezek azok a tételek, amelyeket biztosan számításba fog venni az adóhatóság.

2. típusba tartozó nyilatkozat: az életszerű nyilatkozat

Amikor nyilatkozatunk életszerű, akkor azt az adóhatóság elfogadja. Az életszerűség a gyakorlatban azt jelenti, hogy a kiadásként megjelölt összeg legalább elér-

A létminimumértékek időszora

Háztartástípusok	Ft/hó							
	1990	1995	2000 ^{a)}	2002	2003	2004	2005	2006
Egy háztartásra számítva								
Aktív korúak háztartásai								
1 felnőtt	7 053	16 435	34 475	43 108	50 015	53 307	56 408	60 128
1 felnőtt 1 gyermekkel	10 977	27 118	56 884	71 128	82 525	87 957	93 073	99 211
1 felnőtt 2 gyermekkel	14 849	35 335	74 121	92 682	107 532	114 610	121 277	129 275
2 aktív korú felnőtt	12 509	28 761	60 331	75 439	87 526	93 287	98 714	105 224
2 felnőtt 1 gyermekkel	16 618	39 444	82 740	103 459	120 036	127 937	135 379	144 307
2 felnőtt 2 gyermekkel	20 296	47 662	99 978	125 013	145 044	154 590	163 583	174 371
2 felnőtt 3 gyermekkel	23 048	54 236	113 768	142 256	165 050	175 913	186 146	198 422
2 felnőtt 4 gyermekkel	25 535	60 810	127 558	159 500	185 056	197 236	208 710	222 474
3 aktív korú felnőtt	18 151	41 088	86 188	107 770	125 038	133 268	141 020	150 320
3 felnőtt 1 gyermekkel	22 065	51 770	108 596	135 790	157 547	167 917	177 685	189 403
3 felnőtt 2 gyermekkel	25 443	59 988	125 834	157 344	182 555	194 571	205 889	219 467
3 felnőtt 3 gyermekkel	27 929	66 562	139 624	174 587	202 561	215 893	228 452	243 518
3 felnőtt 4 gyermekkel	30 416	73 136	153 414	191 831	222 567	237 216	251 016	267 570
Nyugdíjas korúak háztartásai								
Egytagú	4 998	14 792	31 028	38 797	45 014	47 976	50 767	54 115
Kéttagú	8 766	25 474	53 436	66 817	77 523	82 626	87 432	93 198
Háromtagú	12 790	36 157	75 845	94 838	110 033	117 275	124 098	132 282
Egy főre számítva								
Aktív korúak háztartásai								
1 felnőtt	7 053	16 435	34 475	43 108	50 015	53 307	56 408	60 128
1 felnőtt 1 gyermekkel	5 489	13 559	28 442	35 564	41 262	43 978	46 537	49 605
1 felnőtt 2 gyermekkel	4 950	11 778	24 707	30 894	35 844	38 203	40 426	43 092
2 aktív korú felnőtt	6 255	14 381	30 166	37 720	43 763	46 644	49 357	52 612
2 felnőtt 1 gyermekkel	5 539	13 148	27 580	34 486	40 012	42 646	45 126	48 102
2 felnőtt 2 gyermekkel	5 074	11 915	24 994	31 253	36 261	38 648	40 896	43 593
2 felnőtt 3 gyermekkel	4 610	10 847	22 754	28 451	33 010	35 183	37 229	39 684
2 felnőtt 4 gyermekkel	4 256	10 135	21 260	26 583	30 843	32 873	34 785	37 079
3 aktív korú felnőtt	6 050	13 696	28 729	35 923	41 679	44 423	47 007	50 107
3 felnőtt 1 gyermekkel	5 516	12 943	27 149	33 948	39 387	41 979	44 421	47 351
3 felnőtt 2 gyermekkel	5 089	11 998	25 167	31 469	36 511	38 914	41 178	43 893
3 felnőtt 3 gyermekkel	4 655	11 094	23 271	29 098	33 760	35 982	38 075	40 586
3 felnőtt 4 gyermekkel	4 345	10 448	21 916	27 404	31 795	33 888	35 859	38 224
Nyugdíjas korúak háztartásai								
Egytagú	4 998	14 792	31 028	38 797	45 014	47 976	50 767	54 115
Kéttagú	4 383	12 737	26 718	33 409	38 762	41 313	43 716	46 599
Háromtagú	4 264	12 052	25 282	31 613	36 678	39 092	41 366	44 094

a) A 2001. évi költségvetési törvények módosításai alapján a 2000. évi adatok az előző évi adatokhoz viszonyítottan módosítottak.

je a KSH által meghatározott létminimumértéket. Abban az esetben ha pl. valaki minden nap a Gellértbe jár úszni, vagy pl. ragaszkodva a Hilton szakkácsához, ott ebédel és vacsorázik, és ezt le is nyilatkozza az adóhatóság revizorjai előtt, akkor természetesen a Gellért havi bérletének ára és a Hilton átlagos menü árának havi összege is beletartozik az életvitellel kapcsolatos kiadásaiba.

3. típusba tartozó nyilatkozat: az életvitelre fordított kiadás kevesebb, mint a létminimum összege

Ezt csak abban az esetben fogadja el az adóhatóság, amennyiben hitelt érdemlő adatokkal tudjuk azt bizonyítani, hogy a létminimum összegénél kevesebb a megélhetési és a rezsi költségünk.

Adójogi szempontból közelítve a kérdést: az Art. 109. § (3) bekezdése alapján „*a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést hitelt érdemlő adatokkal igazolhatja az adózó.*” Ebben az esetben a becsléssel megállapított adóalap: a vizsgált adózóra vonatkozó létminimum érték. Ettől eltérést pedig csak akkor fogad el az adóhatóság, ha pl. szülőkkel lakunk együtt, akik fizetik a teljes rezsi költségét, ők töltik fel a hűtőszekrényt, és így mi nem fizetünk egy fillért se. Ilyenkor a szülőket nyilatkoztatja az adóhatóság. Amennyiben ők ezt elismerik, akkor a revizorok már csak a „történet valóság alapját” fogják vizsgálni, vagyis azt, hogy a szülőknek van-e elég „fedezetük” a mindennapos bevásárlás és a rezsi költségeinek viselésére. Így pl. ha mindkét szülő nyugdíja épphogy csak meghaladja a mindenkori legkisebb öregségi nyugdíj mértékét, akkor az adóhatóság nyilatkozatuk ellenére a KSH létminimum adataival fog számolni.

A KSH által meghatározott saját viszonyaira vonatkozó létminimumértékeket a táblázatból mindenkinek érdemes akár már most – még az esetleges vagyonosodási vizsgálatot megelőzően – kikeresnie. Ezek után talán célszerű egy hónapnyi megélhetési költségünkről egy viszonylag pontos számadást készíteni. Az elkészítendő megélhetési költség listánkról a rezsi költség, kis- és nagybevásárlások, ruhák,

orvos, gyógyszer, ebédek, vacsorák, színház, mozi és egyéb költségek, esetlegesen gépjármű, biztosítás, magunk vagy gyermekünk óvodába-, iskolába-, külön tornára, nyelvtanárra költött költségeit semmiképp ne felejtjük le! Ha a havi számadásunk alapján készített listán szereplő végösszeg ténylegesen kisebb, mint a KSH által meghatározott létminimum érték, akkor mindenképpen érdemes nyilatkozni erről, és már előzetesen gyűjteni azokat a bizonyítékokat, amelyek ezen állításunkat alátámasztják.

I. Bevallott jövedelem

Ennek ellenőrzése a legegyszerűbb, a gyakorlatban ez az a tétel, amely nem igen képezi vita tárgyát az adózó és az adóhatóság között. Hiszen ez az a jövedelem, amelyet bevallásainkban mi magunk - vagy esetleg a kitöltéshez jobban értő megbízottunk - bocsátottunk az adóhatóság rendelkezésére. Magánszemélyek esetén természetesen a legtipikusabb ilyen jövedelem a „nem önálló tevékenységből” származó jövedelem. Vagyis a munkabér, illetmény stb. De ide tartozik természetesen a lakás bérbeadásából, eladásából, tőzsdei ügyletből, osztalékból, vállalkozásból stb. származó jövedelem is, abban az esetben, ha ezen jövedelmünkkel kapcsolatos adókötelezettségünk összességét teljesítettük, vagyis bevallottuk és megfizettük utána az adót.

II. Adómentes jövedelem

Erről az adóhatóság rendszerint csak az adózó nyilatkoztatásával szerezhet információt. Az Szja törvény 7. §-a határozza meg, hogy a jövedelem kiszámítása során milyen bevételeket nem kell figyelembe venni. Ez a gyakorlatban két dolgot jelent. Egyrészt nem kell adót fizetni utána, másrészt szja bevallásunkban sem kell feltüntetni. Az adóhatóságnak ezért nem szerepel a nyilvántartásában ezen adat.

A legtipikusabb (és leggyakoribb) adómentes jövedelmeket az Szja törvény 1. számú melléklete tartalmazza. Így pl. adómentes jövedelem a nem jövedelem-pótló kártérítés. (Szja törvény 1. számú melléklet 6.1. pontja) Ezért abban az esetben, ha bankszámlánk egyenlege azért nő meg 2 millió forinttal, mert az autóbalesetben elszenvedett sérülésünkért a bíróság ezt az összeget ítélte meg kártérítés gyanánt, akkor adómen-

tes jövedelmünk elegendő fedezetül szolgál a bankszámlánkon mutatkozó vagyongyarapodásra.

De ugyanígy el fogja fogadni az adóhatóság azt az adózási nyilatkozatot, amely arra ad magyarázatot, hogy a bevallás alapján 0 forint jövedelemből hogyan került egyszer csak 10 millió forint a bankszámlára. Itt tehát az adózót terheli annak bizonyítása, hogy erre valamilyen olyan magyarázatot adjon, amelyet az adóhatóság - mint hitelt érdemlő bizonyíték - elfogad. Így pl. ha egy adózó nyilatkozik arról, hogy 12 éves kora óta kajakozik, és a befektetett edzőmunka most térült meg igazán, mert az Olimpián egyesben, párosban is a dobogó valamelyik fokára felállhatott. Ez esetben adózónk beszámolóját el fogja fogadni az adóhatóság, hiszen az Sza törvény 1. számú mellékletének 4.6 pontja alapján adómentes az olimpiai játékokon szerzett 1-6. helyezéshoz adományozott díj. A példánkban szereplő mindkét adózó a hatályos jogszabályoknak megfelelően járt el. (Természetesen ezekben az esetben is a bírósági ítéletet, illetőleg a kifizetésről szóló igazolást célszerű jól eltenni.)

III. Bevallási kötelezettség alá nem eső jövedelem

Ez az a jövedelemtípus, amely állandó vita-alapot képez az adózó és az adóhatóság között. A leggyakrabban hivatkozott ilyen jövedelem, amely fedezetül szolgálhat a vagyongyarapodásra: a kölcsön. Hiszen ez után adófizetési kötelezettség nem keletkezik, csak abban az esetben (ez is csak a kölcsönadónál), ha kamatot is kötöttek ki, és az visszafizetésre is került. De természetesen gyakran előfordul az ajándék, öröklés, kincs- vagy egyéb ingóság találása, menyasszony-tánc, nászajándék, bűncelekményből származó jövedelem, stb.

A fenti két jövedelemmel szemben a bevallási kötelezettség alá nem eső jövedelem megszerzésének bizonyítása nem könnyű feladat. Hiszen a bevallott és adómentes jövedelem esetén egyértelmű, hogy milyen bizonyítékkal igazolható (bevallásban szereplő adatok, adóhatóság nyilvántartása, illetőleg bírósági ítélet, kifizetők adatszolgáltatása). A bevallási kötelezettség alá nem eső jövedelem tényleges megszerzésének a tényét hitelt érdemlő módon bizonyítani azért nehezebb, mert ezekkel kapcsolatosan az adóhatóság rendelkezésére semmilyen adat nem áll. *DR. LINCZMAYER SZILVIA*

Könyvajánlatunk:

Béren kívüli juttatások - cafetéria 2008

Szerző:

Dr. Anrási Jánosné

A kötet ára:
2.800 Ft + ÁFA

A munka törvénykönyve 2008

**EGYSÉGES SZERKEZETBEN
ÁLLÁSFOGLALÁSOKKAL
ÉS MAGYARÁZATOKKAL
(HATODIK BŐVÍTETT KIADÁS)**

Szerző:

Dr. Breznay Tibor

A kötet ára:
7.500 Ft + ÁFA

A fenti kötetek megrendelhetők, illetve készpénzért megvásárolhatók
a KOMP Konzult Kft.-nél
munkanapokon 9 és 15 óra, pénteken 9 és 13 óra között.

**KOMP Konzult Kft. • 1111 Budapest, XI. Budafoki út 41/b
Telefon: 381-30-20, 381-30-21 • Fax: 381-30-22**